

[Landbrugsministeren.]

disse Husmandsbrugskommissioner for store, skønt han erkendte, at det var rigtigt, at man lod udnævne sagkyndige angaaende disse specielle Spørgsmaal, da de jo ikke paa disse Omraader er fuldt ud sagkyndige. Dertil vil jeg gerne sige, at jeg er enig med det ærede Medlem i, at man skal passe paa ikke at gøre det for kostbart, og det er heller ikke Meningen, naar man udnævner sagkyndige til at tiltræde Husmandsbrugskommissionerne, at man saa behøver i al Almindelighed at lade dem alle sammen bese disse Brug og have Opsyn og Tilsyn med dem. Det vil efter min Mening være rigtigt, at Husmandsbrugskommissionerne i al Almindelighed udtaler sig om det principielle, om de Ting, der falder sammen med de almindelige Husmandsbrug, men det specielle angaaende disse Brug, hvor det jo gælder Gartneri og Havebrug, overlader man først og fremmest til de sagkyndige og lader de andre træde tilbage. Saa bliver det ikke mere kostbart.

Til det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt vil jeg gerne sige, at jeg forstaa hans Betænkeligheder ved Oprettelse af Brug efter 4. Oktober-Loven i Henhold til det ærede Medlems og hans Parti principielle Stilling til den. Det er der jo ikke noget at gøre ved, men saa vidt jeg forstod det, kunde han alligevel tænke sig at stemme for Lovforslaget, da han mente, at man vilde blive nødt til at medtage det, man fra vor Side lægger saa megen Vægt paa.

Det ærede Medlem sagde til Slut, at vi i de senere Aar Gang paa Gang har hørt, at Landbruget bare skulde producere væk, og nu maa man erkende, at det var en forkert Tale. Jeg tror ikke, det ærede Medlem har Ret deri. Vi staa ingenlunde daarligere, fordi vi har sat vor Produktion saa stærkt op, som vi har gjort, vi kommer nu af med flere Varer, fordi vi har drevet det saa vidt, end hvis vi havde nøjedes med en mindre Produktion. Naar man fra Udlandets Side siger: Vi vil ikke have saa mange Varer, saa kan vi naturligvis ikke sælge flere, end de vil købe. Det drejer sig navnlig om vore Hovedprodukter, Smør, Flæsk, Æg, Kød o. s. v. Vi maa da gaa over til at blive selvforsynende paa de Omraader, hvor vi ikke har dyrket saa meget i Forvejen. Der er her en ret betydelig Margin. Produktionen af Smør og Flæsk maa indskrænkes af Hensyn til Udviklingen i Udlandet, men af Havesager, Frugt o. s. v. har vi til den aller- seneste Tid indført for Millionbeløb. Det er derfor naturligt at foretage en Omlægning fra de Varer, som vi ikke kan komme

af med. Hver eneste Tønde Land, der indtages til Produktion af de Varer, der omhandles i dette Lovforslag, betyder en Aflastning af Flæske- og Smørproduktionen, som i Øjeblikket er for stor.

Den ærede Ordfører for Retsforbundet, Hr. Oluf Pedersen, gik, jeg havde nær sagt naturligvis, ikke med til Forslaget, det vilde ogsaa have været umuligt at vente, at man fra den Side skulde kunne tiltræde et Forslag, der yder Støtte til Produktionens Udvikelse og arbejdsløses Beskæftigelse ved Jorden. Men jeg havde dog alligevel det Indtryk, at vel kritiserede det ærede Medlem Lovforslaget paa en Række Punkter, ganske vist ikke ud fra nogen egentlig saglig Betragtning, men selv om det ærede Medlem ikke vilde anbefale Lovforslaget, vilde han dog ikke advare mod det eller udtrykkelig sige, at han gik imod det. Det eneste, han egentlig positivt sagde, var, at de arbejdsløse skulde betale hele Grundrenten. Jeg synes, det er for haardt at forlange det af dem. Det ærede Medlem sagde, at det skulde nok gaa, bare de paagældende fik Jorden, selv om de skulde betale Grundrenten. Men de har simpelt hen ikke Raad til at betale de Ting, der skal til for at dyrke Jorden, og de vil heller ikke foreløbig faa Raad til at betale Grundrenten. Jeg kan derfor ikke føre den Tak, jeg udtalte til de andre ærede Ordførere, videre til det ærede Medlem.

Derimod kan jeg takke det ærede Medlem Hr. Schmidt, der gav sin Tilslutning til Lovforslaget og navnlig var glad for § 3, der omhandler Jord til arbejdsløse. Det ærede Medlem udtalte, at han kunde ønske, at man havde udvidet dette Afsnit saaledes, at det kom til at omfatte Arbejdere i al Almindelighed. Jeg tror alligevel ikke, det vilde være rigtigt, om man i dette Lovforslag skulde optage, jeg havde nær sagt, alt muligt. Jeg tror, det vil være rigtigt, om man gør det Forsøg, her gøres, paa at komme de arbejdsløse til Hjælp, saaledes at de dog i alt Fald kan faa nogen Beskæftigelse. Med Hensyn til Spørgsmaalet om Jord til Arbejdere i al Almindelighed vil jeg sige, at der er jo her i Landet en overordentlig stor Bevægelse og Udvikling i Retning af, at Arbejderne faar Jord gennem Kolonihaver. Det er muligt, at der maa udvides her, og det er ogsaa muligt, at man kommer til det Punkt en Gang, at man yder større Støtte dertil. Jeg er enig med det ærede Medlem i, at hvis vi, som det ser ud til, kommer ind i den Udvikling, at Arbejdstiden maa forkortes ganske betydeligt, bliver der endnu større Trang end hidtil til, at Arbej-